

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1981

Nr 38

Nr 38.

LANDSKAPSFÖRORDNING

angående ändring av motorfordonsförordningen för landskapet Åland.

Utfärdad, efter inhämtande av Ålandsdelegationens utlåtande, den 6 maj 1981.

Landskapsstyrelsen har med stöd av 88 § landskapslagen den 4 december 1958 om motorfordon i landskapet Åland (25/58) beslutat

upphäva 38 § 1 mom. g punkten och mellanrubriken före 31a § motorfordonsförordningen den 10 november 1960 för landskapet Åland (27/60), sådana de lyder i landskapsförordningen den 25 juli 1969 (49/69);

ändra 1 §, 3 § 1 och 2 mom., 4 §, 5 § 3 mom., 9 § 1 mom., 14 och 16 §§, 17 § 7 mom., 17a och 19 §§, 20 § 5 och 6 mom., 22 § 2 mom., 23 § 3 mom., 28 § 4 mom., 30, 31, 31a och 32 §§, 33 § 1 mom. k punkten, 34 § 1 mom. b, d och j punkterna, 38 § 4 mom. och 43 § 1 mom. d punkten samt mellanrubriken före 4, 16, 19, 30 och 37 §§, av dessa lagrum 16 och 31a §§, 34 § 1 mom. d punkten, 38 § 4 mom. och 43 § 1 mom. d punkten sådana de lyder i landskapsförordningen den 25 juli 1969 (49/69), 1 och 4 §§, 5 § 3 mom., 9 § 1 mom., 20 § 5 och 6 mom., 23 § 3 mom., 30, 31 och 32 §§, 33 § 1 mom. k punkten sådana de lyder i landskapsförordningen den 4 januari 1974 (1/74), 17 § 7 mom. och 17a § sådana de lyder i landskapsförordningen den 24 juni 1976 (30/76); samt

foga till 2 § ett nytt 1a mom., till 13 § ett nytt 1a mom., till 17 § ett nytt 5a mom. samt till 20 § nya 5a och 7 mom., av dessa lagrum 2 § sådan den lyder i landskapsförordningen den 25 juli 1969 (49/69), 13 och 20 §§ sådana de lyder i landskapsförordningen den 4 januari 1974 (1/74) samt 17 § sådan den lyder i landskapsförordningen den 24 juni 1976 (30/76) och till förordningen nya 4a, 4b, 5a, 16a, 17b, 17c, 17d, 17e, 23a, 23b, 30a, 30b, 30c,

30d, 31b, 31c, 31d, 32a och 32b §§ samt nya mellanrubriker före 4a, 4b, 5a, 16a, 23a, 23b, 31 och 42 §§ som följer:

1 §.

1. Med **b r a n d b i l** avses bil, som är särskilt konstruerad för att användas huvudsakligen vid släckning av eldsvåda eller vid handhavande av uppgifter som ankommer på brandkår enligt landskapslagen om brand- och räddningsväsendet (37/77). Brandbil kan vara släckningsbil, räddningsbil, stegbil, redskapsbil, skadebekämpningsbil och ledningsbil eller annan dylik bil som innehas av kommunal brandkår eller landskapet, såsom bil med skylift, tankbil, bil med utbytesflak avsedd för transporter av räddnings- och bekämpningsutrustning och personbil som ordinarie eller halvordinarie brandkår innehar. Brandbil skall vara försedd med kommunens vapen eller ägarens namn. Brandbil skall ha den färg landskapsstyrelsen bestämmer.

2. Med **a m b u l a n s b i l** avses bil, som godkänts av landskapsstyrelsen för sjuktransporter.

3. Med **s e r v i c e b i l** avses specialbil, som är byggd på underrede till paketbil, lastbil eller buss och är avsedd för transport av reparatörer och materiel för service av motorfordon och maskiner samt för underhåll av elektricitets-, telefon-, gas-, värme- och vattenledningsverks anläggningar och distributionsnät.

4. Med terränggående personbil avses en personbil med drivkraft på alla hjulen.

5. Med färdtjänstbil avses personbil, som konstruerats för transport av rullstolsbundna och andra rörelsehindrade personer.

6. I denna förordning avses

a) med E-godkännande godkännande av konstruktion, utrustning eller del enligt ett reglemente som fogats till den i Genève den 20 mars 1958 ingångna överenskommelsen om förenhetligande av villkoren för typgodkännande av utrustning och delar till motorfordon samt om ömsesidigt erkännande av sådant godkännande (FördrS 70/76);

b) med konstruktionsdel som motsvarar E-reglemente sådan konstruktionsdel i fordon som uppfyller kraven i det i a punkten avsedda reglementet utan att dock vara E-godkänd;

c) med e-godkännande typgodkännande av konstruktion, tillbehör eller del i enlighet med direktiv utfärdade av Europeiska ekonomiska gemenskapens råd; och

d) med förkortningen FMVSS av Amerikas Förenta Stater fastställd federal standard rörande säkerhetskrav för fordons konstruktion, utrustning och delar.

7. I 6 mom. a punkten avsett E-godkännande anges genom en på fordonet, utrustningen eller delen gjord utmärkning av godkännandet, vilken innehåller reglementets nummer samt bokstaven E, omgiven av en ring, och beteckningen för den stat som meddelat godkännandet.

8. I 6 mom. c punkten avsett e-godkännande anges genom en på utrustningen eller delen gjord utmärkning av godkännandet, vilken innehåller numret för godkännandet samt bokstaven e, omgiven av en rektangel, och beteckningen för den stat som meddelat godkännandet eller, såvida fråga är om godkännande av fordon, intyg över godkännandet.

2 §.

1a. Personbils styrinrättning skall till sin konstruktion vara sådan att den inte vid sammanstötning åsamkar föraren oskäligen risk för skada. Styrinrättningen skall vara E-godkänd i enlighet med reglemente nr 12 eller e-godkänd i enlighet med direktiv nr 74/297/EEC eller uppfylla kraven i standard FMVSS 203 och 204.

3 §.

1. Tjänstebromsen skall i bil vara tvåkrets-broms och verka med separata friktionsytor på alla hjul. Parkeringsbromsen skall verka på en eller flera axlar, och den skall vara utrustad med låsanordning. Om parkeringsbromsen fungerar med tjänstebromsens friktionsytor, skall parkeringsbromsen ha av tjänstebromsens anordningar oberoende kraftöverföringsanordningar.

2. Tjänstebromsen skall ha sådan effekt att bilen lastad och försedd med släpvagn kan stannas på sätt förhållandena kräver. Parkeringsbromsen skall kunna hålla bilen stående i sådan sluttning som kan förekomma vid bilens användning. Landskapsstyrelsen utfärdar särskilda bestämmelser om tjänste- och parkeringsbromsens effekt.

Avgassystem och ljuddämpare

4 §.

1. Avgasröret får inte vara nära bränsletanken eller -röret. På sådant ställe där bränslesystemets anordningar eller bränslerörets fogar är så placerade ovanför avgassystemet att bränsle vid eventuellt läckage kan droppa eller rinna ned på avgassystemets yta och om faran för bränslets antändning är uppenbar, skall avgassystemet förses med ändamålsenligt skydd.

2. Mynningen eller mynningarna hos avgassystemet skall vara så placerade eller riktade att avgaserna inte är till men för fotgängare, bilens passagerare eller andra som använder vägen. Avgasröret skall sträcka sig ända till karosseriets kant eller bakre del. Avgasrörets mynning skall vara riktad bakåt eller åt vänster. Är avgasrör på sidan eller baktill på vänster sida av annan bil än last- eller specialbil riktat mera än 15° åt vänster, skall avgasrörets mynning dessutom vändas så, att avgaserna riktas i minst 45°:s vinkel nedåt från horisontalplanet. Mynnar personbils avgasrör ut framför bakhjul, skall det sträcka sig ända till den bakre stänkskärmens öppning. På lastbil, buss och specialbil får avgasröret vara riktat uppåt men det skall då mynna ut i nivå med karosseriets eller åtminstone med styrhyttens högsta punkt. Avgasrörets mynning får ha en yttre diameter av högst 120 mm eller, om speciella skäl föreligger, högst 150 mm.

3. Används avgaser för uppvärmning av bilen, skall de ledas till värmeledningssystemet genom effektiv ljuddämpare. Om värmeaggregatet ur-

kopplas, skall det ske så, att aggregatet inte blir påverkat av avgasernas tryck.

4. Med förbränningsmotor utrustad bil skall ha sådana ljuddämpare, att sug- eller avgasernas ljud inte på ett störande sätt överröstar andra ljud som beror på bilens normala drift. Motorljudet uppmätt på sätt därom särskilt föreskrivs får inte överstiga följande värden:

personbil	82 dB (A)
annan bil, vars största tillåtna totalvikt är högst 3.500 kg	84 dB (A)
annan bil, vars största tillåtna totalvikt överstiger 3.500 kg	89 dB (A)
lastbil, buss eller specialbil, vars motoreffekt är större än 147 DIN-kilowatt (200 hästkrafter)	91 dB (A).

5. Bil anses uppfylla de krav som framgår av 4 mom. endast om den är av modell som E-godkänts i enlighet med reglementet nr 9/01 eller e-godkänts i enlighet med direktiv nr 70/157/EEC, sådant detta lyder ändrat i fråga om buller värden och mätningssätt i överensstämmelse med E-reglemente nr 9/01.

6. Ljuddämpare får inte avlägsnas, inte heller får ljuddämpare eller motor ändras så att av dem beroende ljudstyrka överstiger de tillåtna värdena. Fordonet får inte heller förses med anordningar med vilka ljuddämparna kan kopplas av under körning.

Föroreningshalten i avgaser från gnisttändningsmotor

4a §.

1. Kolmonoxid-, kolväte- och kväveoxidhalten i avgaser från bil, som är utrustad med gnisttändningsmotor och vars totalvikt är högst 3.500 kg, får inte vid TYP I-test enligt E-reglemente nr 15 överstiga värdena i följande tabell:

Bilens referensvikt (RW) kg	Kolmonoxid g/test	Kolväten g/test	Kväveoxid angiven i NO ₂ g/test
RW \geq 750	65	6,0	8,5
750 < RW \leq 850	71	6,3	8,5
850 < RW \leq 1020	76	6,5	8,5
1020 < RW \leq 1250	87	7,1	10,2
1250 < RW \leq 1470	99	7,6	11,9
1470 < RW \leq 1700	110	8,1	12,3
1700 < RW \leq 1930	121	8,6	12,8
1930 < RW \leq 2150	132	9,1	13,2
2150 < RW	143	9,6	13,6

Bils referensvikt är dess egenvikt ökad med 120 kg och minskad med hälften av vikten av bränslet i full bränsletank.

2. Avgasernas kolmonoxidhalt får på tomgång inte vara högre än 3,5 procent vid TYP II-test enligt E-reglemente nr 15.

3. Kolvätehalten i gaser som från gnisttändningsmotors vevhus släpps ut i det fria får vid TYP III-test enligt E-reglemente nr 15 inte vara högre än 0,15 viktprocent av den bränslemängd som motorn förbrukar.

4. Bil anses uppfylla i 1—3 mom. angivna krav endast, om den är av en modell som är E-godkänd i enlighet med reglemente nr 15/03 eller e-godkänd i enlighet med direktiv nr 70/220/EEC, sådant detta lyder ändrat i fråga om utsläppsvärden och mätningssätt i överensstämmelse med E-reglemente nr 15/03.

Undvikande av brandfara

4b §.

1. Bränsletanken och den elektriska utrustningen i personbil skall vara så beskaffade och så placerade, att risken för brand på grund av bilens användning eller trafikskada är så liten som möjligt. I närheten av bränsletanken får inte finnas någon skarpkantad eller vass konstruktionsdel, som vid sammanstötning framifrån eller bakifrån kan försaka att tanken går sönder.

2. I bränsletanken skall finnas lämpliga anordningar, till förhindrande av att övertryck som skadar tanken uppstår under normala användningsförhållanden. Bränsle får inte rinna från tanken genom tryckutjämningsanordningen då tanken är upp och nedvänd; att bränslet läcker ut droppvis kan dock godtagas. Tryckutjämningsanordningen får inte vara så konstruerad eller placerad, att den försakar brandfara.

3. Bil anses utan särskild granskning uppfylla i 1 och 2 mom. angivna krav, om den är av en modell som är godkänd i enlighet med direktiv nr 70/221/EEC.

4. I bils styrhytt och passagerarutrymme får inte användas sådant inredningsmaterial, varielden sprider sig snabbare än 250 mm i minuten, mätt enligt den internationella standarden ISO 3795.

5 §.

3. Förutom ovan i denna paragraf nämnda fjärrljus får i bil finnas ett par extra fjärrljus,

placerade i överensstämmelse med bestämmelserna i 2 mom. under förutsättning att den sammanlagda styrkan av alla fjärrljus inte överstiger 225.000 candela. Extra fjärrljus skall vara kopplade så att de endast kan fungera samtidigt med de egentliga fjärrljusen.

 Spolanordning för strålkastare

5a §.

1. I bil skall på vardera sidan för närljusen och egentliga fjärrljusen finnas en maskinellt fungerande spolanordning, som skall rengöra lyktorernas glas mätt på sätt som bestämts i standarden SFS 4421 så att ljuseffekten från en lykta som rengjorts under tvättanordningens funktionsperiod, är minst 70 procent av ljuseffekten från en ren lykta. Spolanordningen för strålkastarna skall ha en vätskebehållare, som är tillräckligt rymlig för 50 funktionsperioder. Om en gemensam tvättlösningsbehållare betjänar spolanordningen för både vindrutan och strålkastarna, skall en liter tilläggas till denna volym, i buss dock fem liter.

9 §.

1. På främre delen av taket på bil, som får användas i yrkesmässig beställningstrafik utan särskilda begränsningar med avseende på transporterarnas art, skall finnas en ljusskylt av omkring $300 \times 115 \times 60 - 80$ millimeters storlek, vilken visar gult bländfritt ljus vars ljusstyrka framåt är 20—60 candela samt bakåt 0,2—3,0 candela och på vilken framtill samt baktill finns ordet "TAXI" i svart text. Ljusskylten skall vara av bilregistercentralen godkänd typ. På bil utrustad med taxameter skall ljusskylten och taxametern vara samkopplade. Till ljusskylten får anslutas anordning varmed ljusen i en nödsituation kan fås att blinka.

 13 §.

1a. Beträffande i 6—8 och 12 §§ nämnda ljus anses två belysningsanordningar, som avsetts för samma syfte och är av samma färg, som ett enda ljus, om projektionerna av deras lysande ytor på ett vertikallplan, som står vinkelrätt mot bilens längdaxel täcker minst 60 procent av ytan av den minsta rektangel som uppritats omkring nämnda lysande ytors projektioner.

14 §.

1. På bil skall ytterom karosseriet på vardera sidan finnas en backspegel. Spegelarna skall placeras så att föraren med hjälp av dem kan iakttaga trafiken bakom bilen och så att de är synliga genom sidofönstren eller genom den del av vindrutan som rengörs av vindrutetorkarna. Siktkravet gäller inte den högra backspegeln på buss och lastbil, inte heller tilläggsbackspeglar på person- eller paketbil som är avsedd att dra släpvagn. Den vänstra backspegeln skall placeras i högst 55°:s vinkel mot bilens längdriktning sett från förarplatsen.

2. I den vänstra spegeln skall föraren kunna se den 2,5 meter breda del av vägen, som börjar 10 meter bakom föraren och som till höger begränsas av det i längdriktningen löpande vertikallplan, som motsvarar bilens största bredd till vänster. I den högra spegeln skall föraren kunna se den 3,5 meter breda del av vägen som börjar 30 meter bakom föraren och som till vänster begränsas av det i längdriktningen löpande vertikallplan som motsvarar bilens största bredd till höger. Vidare skall i den högra spegeln kunna ses ett 0,75 meter brett område av vägen med början 4 meter bakom föraren.

3. I personbils förarhytt skall finnas en backspegel, i vilken föraren har ett 20 meter brett synfält, som börjar 60 meter bakom bilens bakparti och som är symmetriskt belägen i förhållande till bilens i längdriktningen löpande vertikala mittplan.

4. Såväl de yttre backspeglarnas som den inre backspegelns läge skall kunna regleras.

5. Backspeglarna skall i fråga om placering, fästsättning, yttinnehåll och konstruktion utom vad som bestämts i 1—4 mom. motsvara kraven i standarden SFS 4418. Spegeln skall vidare vid standardenligt slagprov ge efter eller brista vid skaffet eller lossna i fästet sålunda, att spegelskaffets återstående del eller spegelfästet inte försäkras skada, samt hålla vid standardenligt böjningsprov. Spegeln får vid slag- eller böjningsprovet gå sönder, om från densamma inte lossnar bitar som är större än 5 mm eller om den är tillverkad av säkerhetsglas. Spegelns yttinnehåll och konstruktion samt fästets elasticitet och hållfasthet anses utan särskild granskning uppfylla de krav, som framgår av detta moment, om spegeln är e-godkänd i enlighet med direktiv nr 71/127/EEC.

Vindruta och övriga rutor

16 §.

Bils vindruta och övriga rutor skall vara av säkerhetsglas eller av annat sådant material, som är så beskaffat att om rutan krossas skarpa kanter uppkommer i så ringa mån som möjligt. Glaset skall på ett tillfredsställande sätt motstå mekaniska, klimatiska och kemiska belastningar i trafiken samt slitage. Det skall dessutom vara tillräckligt genomskinligt och får inte föranleda förvrängning av objekt som ses genom det, inte heller risk för att de färger som används vid reglering av trafiken förväxlas. Såsom säkerhetsglas godkänns säkerhetsglas som uppfyller standarden SFS 2728 eller internationell eller utländsk nationell standard med samma nivå på krav och som utmärkts på föreskrivet sätt. Säkerhetsglas som används till vindruta skall vara av laminerat glas.

Anordningar på vindruta och bakruta

16a §.

1. I bil skall framför föraren finnas minst en mekanisk vindrutetorkare. Den skall fungera med minst två hastigheter. Med den högre hastigheten skall torkaren rengöra en våt vindruta med minst 45 svep fram och tillbaka i minuten, och med den lägre med 10—55 svep i minuten. Skillnaden mellan hastigheterna skall vara minst 15 svep i minuten. Torkaren får fungera i perioder, om antalet svep uppfyller ovan anförda krav. I personbil skall torkarnas funktion och prestationsförmåga samt torkningsarealen uppfylla kraven i standarden SFS 4420 eller vara e-godkända enligt direktiv nr 78/318/EEC.

2. I bil skall finnas en maskinellt fungerande spolanordning för vindrutan med en tvättlösningsbehållare, vars volym är minst en liter, i buss dock minst fem liter. Spolanordnings munstycke skall riktas så att spolanordningen sköljer det område som rengörs av vindrutetorkaren. I personbil skall spolanordningen dessutom uppfylla kraven i standarden SFS 4420 eller vara e-godkänd enligt direktiv nr 78/318/EEC.

3. För avlägsnande av rimfrost och imma från vindrutan vid kall och fuktig väderlek skall i bil finnas en effektiv avfrostningsanordning (avfrostare). I personbil med undantag av bilar med öppet karosseri skall finnas avfrostare även för bakrutan. Avfrostare skall vara så placerad att föraren skall kunna reglera den. Avfrostare för personbils vindruta skall dessutom uppfylla

kraven i standarden SFS 4419 eller vara e-godkänd i enlighet med direktiv nr 78/317/EEC. Avfrostare för vindruta skall uppfylla kraven i standarden eller i EEC-direktiv vid test som utförs vid en temperatur av -18° C. Landskapsstyrelsen utfärdar särskilda bestämmelser om avfrostare för bakruta.

17 §.

5a. På bil, vars totalvikt är högst 3.500 kg, skall under december, januari och februari månader användas för vinterbruk avsedda ringar vilka av ringtillverkaren har försetts med bokstavsbezeichnungarna M och S och på vilka djupet av slitytans spår skall vara minst 2 mm. Vinterringar för bil med drivkraft på alla hjul behöver inte förse med bokstavsbezeichnungarna M och S. Vinterringar behöver inte användas på det yttre hjulet vid tvillingmontering, eller på bil som registrerats utomlands eller vid resa till eller från utlandet.

7. På bil, vars totalvikt är högst 3.500 kg skall ringar som anbringas på samma axel vara likadana i fråga om dimension, konstruktion och egenskaper. Används på sådan bil radialringar skall dessa anbringas på alla hjul. Inte heller får på annan bil på samma axel användas så olika ringar att därav kan uppkomma olägenhet eller fara. Måste på bil till följd av ringskada tillfälligt användas reservring, tillämpas inte bestämmelserna i 5a och i detta moment på sådan ring. Bilen skall därvid framföras med iakttagande av särskild försiktighet.

17a §.

1. På ring får anbringas dubbar, snökättingar eller motsvarande slirskydd som inte väsentligen skadar vägytan. Slirskydd får användas från och med den 16 oktober till och med den 15 april. Under annan tid får slirskydd användas endast när företaget förutsätter.

2. Då dubbringar används på bil, vars totalvikt är högst 3.500 kg, skall dessa anbringas på alla hjul. De olika ringarnas dubbantal får avvika högst 25 procent från dubbantalet på den ring, som har det största antalet dubbar. Har till här avsedd bil kopplats bromsförsedd släpvagn, skall även denna förse med dubbringar, om sådana finns monterade på dragbilen.

3. Måste på bil tillfälligt användas reservring till följd av ringskada, tillämpas inte bestämmelserna i denna paragraf på sådan ring. Bilen skall då framföras med iakttagande av särskild försiktighet.

17b §.

1. På bil får användas endast dubbring och dubbar, av godkänd typ, i enlighet med vad nedan föreskrivs.

2. Dubbring som enligt de i 17 § 2 mom. angivna normerna är att anse som personbilsring, skall vara av godkänd typ. Villkor för typgodkännande av dubbring är, att dubbens dubbkraft mätt med ett utstick av 1,2 mm i ring med en bärkraft av högst 500 kg inte överskrider 120 N och i ring över 500 kg inte 140 N.

3. Typgodkännande fordras inte för dubbring, vilken enligt normerna är att anse som lätt lastbilsring eller lastbilsring. Dubbar som används i sådan ring skall dock vara av godkänd typ. Villkor för typgodkännande av dubb är, att dess dubbkraft inte i lätt lastbilsring överskrider 210 N mätt med ett utstick av 1,2 mm och i lastbilsring 350 N mätt med ett utstick av 1,7 mm.

4. Regummerad dubbring som inte är typgodkänd särskilt för sig anses typgodkänd under förutsättning att dess ytmodell motsvarar den ytmodell som används på fabrikstillverkad ring, som godkänts försedd med likadana dubbar, och att gummits hårdhet i regummerad ring, mätt på en högst sex månader gammal ring, inte med mer än fem Shore-grader överskrider gummits hårdhet i ny fabrikstillverkad och typgodkänd ring.

5. På ena sidan av ny fabrikstillverkad och av regummerad dubbring skall finnas en lätt tydbar beteckning med ringtypens namn eller med signum på den som fäst dubbarna samt på lastbilsring och på lätt lastbilsring nummer för godkännande av dubbtypen.

6. Landskapsstyrelsen ger vid behov anvisningar för mätning av dubbkraft samt för typgodkännande av dubbring och dubb.

17c §.

1. I dubbring skall per 300 mm av ringens omkrets finnas minst 10 och högst 22 dubbar, i lastbilsring dock minst 8 dubbar. Dubb får ha endast en spets och denna får inte vara vass eller rörformig.

2. Dubbarna skall fästas så, att minst en tredjedel av slitytans bredd förblir utan dubbar på ytans mitt.

17d §.

1. På ny personbils- eller lätt lastbilsring skall dubbspetsens utstick från ringens yta vara minst 0,5 och högst 1,5 mm. På ring skall medeltalet av utsticken vara $1,2 \pm 0,3$ mm. På ny lastbilsring skall utsticket vara minst 1,0 och högst 2,0 mm. På sådan ring skall medeltalet av utsticken vara $1,7 \pm 0,3$ mm eller, om dubbarna är kortare än 17 mm, $1,4 \pm 0,3$ mm.

2. Ring, där dubbens utstick på grund av ringens slitage är större än i 1 mom. är angivet, får dock användas under förutsättning, att utsticket inte i personbils- eller lätt lastbilsring överskrider 2,5 mm och i lastbilsring inte 3,5 mm. Detta undantag gäller inte vid dubbring av använd ring.

3. Dubbens genomsnittliga längd skall vara minst 1,0 mm större än dubbhålets djup, mätt från ringens yta.

17e §.

Bestämmelsen i denna förordnings 17a § 1 mom. om dubbrings användningstid samt bestämmelserna i 17b — 17d §§ om dubbring gäller inte utryckningsfordon, bil som används för väg-hållning och bogserbil.

F ä r d s k r i v a r e

19 §.

1. I lastbil och buss, som inte används utslutande i lokaltrafik, skall finnas färdskrivare. På förarens personliga diagramskiva skall färdskrivaren anteckna körtiden, tiden för arbete och vila samt de tidpunkter när diagramskivan satts in och tagits ut ur skrivaren med tydligt från varandra särskiljbara tecken. När hjälpkarl fungerar som förare, skall färdskrivaren på dennes personliga diagramskiva anteckna motsvarande uppgifter. Färdskrivaren skall dessutom på förarens diagramskiva anteckna körsträckans längd och bilens hastighet.

2. Färdskrivaren och diagramskiva skall vara av tillverkning som godkänts av landskapsstyrelsen.

3. Färdskrivare skall installeras i styrhytten så att föraren utan svårighet kan avläsa färdskrivarens hastighetsmätare och klockans tidsangivelser.

4. Färdskrivare som fungerar felaktigt eller eljest inte är i skick skall föras till reparation inom fem dygn efter slutet av det körskift under vilket den felaktiga funktionen eller det bristfälliga skicket observerades. Medan färdskrivare är inlämnad för reparation skall i bilen medföras

ett av reparationsverkstaden utfärdat intyg över att färdskrivaren mottagits för reparation samt angående den tidpunkt, då reparationen sannolikt kommer att vara slutförd.

5. Endast av landskapsstyrelsen godkänd reparationsverkstad eller inrättning får installera och reparera färdskrivare.

6. På färdskrivaren skall efter att den installerats, reparerats eller inspekterats fästas en kontrollskylt med de uppgifter som föreskrivits av landskapsstyrelsen. Efter det att färdskrivare installerats samt vid behov efter reparation och inspektion skall kontrollskylten, drivvajern eller motsvarande som förbinder färdskrivaren med bilen, adaptern och färdskrivarens hölje plomberas. Plomben skall vara försedd med ett märke som fastställts att användas av vederbörande reparationsverkstad eller inrättning.

7. Precisionen av värdena som färdskrivare anger liksom dess funktion samt att plomberna är obrutna skall kontrolleras efter installation och reparation, dock med högst två års mellanrum. Kontrollen får utföras av ovan i 5 mom. avsedd reparationsverkstad eller inrättning eller av besiktningsman vid motorfordonsbyrån.

8. Bestämmelserna i denna paragraf gäller inte traktorer, motorredskap eller motordriven anordning.

20 §.

5. I personbil skall för varje godkänd sittplats finnas ett bilbälte, som är tillförlitligt fäst vid karosseriet eller sätet och som vid sammanstötning minskar risken för att den som använder bältet skadas. Bilbälte fordras inte för sittplats som är riktad åt sidan eller bakåt. Bilbältena för sittplatserna ytterst till vänster och ytterst till höger skall vara av trepunktstyp. Bilbältet för förarens sittplats och för den sittplats som finns på framsätet längst till höger skall vara försett med upprullningsanordning. Besiktningsman kan av särskilt skäl tillåta att bil som tagits i bruk utrustas med bilbälte av fyrpunktstyp eller med bilbälte som inte är försett med upprullningsanordning. Bilbälte skall vara av tillverkning som godkänts av bilregistercentralen eller vara E-godkänt i enlighet med reglemente nr 16 eller e-godkänt i enlighet med direktiv nr 77/541/EEC eller uppfylla kraven i standarden FMVSS 209.

5a. De till karosseriet hörande fästpunkterna för bilbälte skall motsvara E-reglemente nr 14 eller vara e-godkända i enlighet med direktiv nr

76/115/EEC eller uppfylla kraven i standarden FMVSS 210.

6. Lastbil, buss och specialbil samt släpvagn vars totalvikt överskrider 3.500 kg skall baktill vara försedd med en stötfångare, som är stadigt fäst vid bilens ram eller motsvarande konstruktionsdel. Stötfångare får vara så monterad att den fjädrar eller att den viker sig bakåt eller om dess rörelse är hydrauliskt eller på motsvarande sätt dämpad även framåt. Stötfångaren skall vara så nära bilens bakparti som möjligt och högst på 0,60 meters avstånd från detta. Stötfångarens nedre kant får vara på ett avstånd av högst 0,70 meter från vägens yta då bilen inte är lastad, på bil med lyftboggi dock högst 0,60 meter. Stötfångare skall vara minst 0,10 meter hög. Dess längd får inte överstiga bilens bredd vid stötfångaren och den får inte vara kortare än bilens bredd minskad med 0,20 meter på var sida. Stötfångare behöver dock inte sträcka sig längre än till bilens bakhjul om dessa befinner sig på högst 0,60 meters avstånd från bilens bakparti. Stötfångarens styvhet skall i vågrät riktning motsvara styvheten hos en U-balk av stål med ett böjmotstånd om minst 20 cm³ mätt i flänsens riktning. Stötfångarens yttre sida får inte ha vassa kanter eller utstående delar. Då dragkrokens eller annan anordnings placering det förutsätter, får stötfångare vara tvådelad på villkor att avståndet mellan stötfångarens delar inte överstiger 0,60 meter.

7. Ovan i 6 mom. avsedd stötfångare fordras inte

- a) på bil, där den bakersta axelns avstånd från bilens bakparti är högst 1,0 meter;
- b) på bil, där konstruktionen på karosseriet, underredet eller annan fast del eller anordning, såsom bakgavelshiss, fyller de krav som ovan ställts på stötfångare;
- c) på bil, där en stötfångare väsentligt skulle försvåra användningen av bilen eller dess anordningar;
- d) på bil som är godkänd enbart för att dra påhängsvagn;
- e) på sådan specialbil eller för speciellt ändamål avsedd lastbil, som får framföras på väg endast då den förflyttas från en arbetsplats till en annan;
- f) på bil eller släpvagn som är avsedd för transport av trävaror eller långa varor och som inte har karosseri; inte heller
- g) på traktor eller motorredskap och därtill kopplad släpvagn.

22 §.

2. Med tillstånd av besiktningsman är det tillåtet att förlänga eller förkorta lastbils axelavstånd likaså att avlägsna eller installera en boggieaxel på förljande villkor:

- a) om ändringsarbetet inte utförs i reparationsverkstad som befullmäktigats av bilens tillverkare eller importör, skall arbetet utföras under övervakning av tillverkarens eller importörens representant;
- b) i ändringsarbetet skall biltillverkarens anvisningar följas och då skall särskilt, om inte i dessa annat bestäms, anordningarna för överförande av bromskraften ändras så att onödiga sammanfogningar eller förlängningar inte uppkommer, varförutom ändrad kardanaxel skall vara utbalanserad;
- c) om bil ändras till modell som inte är typbesiktigad i Finland, skall ett tillstånd för sådan omändring införskaffas av besiktningsman som utför typbesiktningar och den första sålunda omändrade bilen företes för typbesiktning; samt
- d) om bil ändras till modell som inte ingår i samma modellserie, skall tillstånd av bilens tillverkare inhämtas för ändringsarbetet.

23 §.

3. Last- och paketbils karosseriöverhäng mätt till dess yttersta punkt, får vara högst 70 procent av axelavståndet, dock högst 3,90 meter. Vid förlängning eller förkortning av bilens fastställda eller vid typbesiktning bestämda karosseriöverhäng eller vid installering av kran eller annan tilläggsanordning som påverkar viktfordelningen skall följande anvisningar följas:

- a) har karosseriöverhäng förlängts, skall bilens totalvikt minskas på basen av de i typbesiktningsintyget angivna vikterna eller, om bilen är försedd med tilläggsanordningar, som påverkar viktfordelningen, på basen av genom vägning konstaterade axeltryck med så mycket att det beräknade bakaxeltrycket inte avviker mera än 5 procent från det till-

låtna värdet; vid beräkningen av bakaxeltrycket beaktas inte sådana delar av karosseriöverhängen som når ytterom lastutrymmets bakre vägg och som inte väsentligt inverkar på bilens belastningsförhållanden såsom stötfångare, gångjärn, dragkoppling och andra nödvändiga anordningar för bilens drift;

- b) fastställt karosseriöverhäng får förkortas endast med tillstånd av besiktningsman och under förutsättning att det kan göras på basen av kontrollräkning enligt punkt a) utan att det fastställda framaxeltrycket överskrider med mera än 5 procent och utan att totalvikten minskas med mera än 5 procent;
- c) när tilläggsanordning som påverkar viktfordelningen installeras i bil, skall totalvikten vid behov minskas genom att anvisningarna i punkt a) följs i tillämpliga delar; och
- d) i bil skall minst 20 procent av dess genom vägning konstaterade egenvikt och av den i registret antecknade totalvikten, belasta framaxeln.

Karosseriets utrustning

23a §.

1. Sätena i personbil samt deras fäst- och regleringsanordningar skall vara dimensionerade med tanke på de belastningar som de utsätts för, och de skall uppfylla kraven i E-reglementet nr 17 eller e-direktivet nr 74/408/EEC eller uppfylla kraven i standarden FMVSS 207. Finns bilbältes fästpunkter på säte, skall sätets fäst- och regleringsanordningar motsvara E-reglementet nr 16. Fäst- och regleringsanordningarna för hopfällbara säten eller för säten som är riktade åt sidan eller bakåt behöver inte uppfylla i detta moment stadgade krav.

2. I personbil skall för förarens sittplats och för framsätets ytterst till höger belägna sittplats finnas ett med sätets ryggstöd fast sammanhörande eller separat huvudstöd, som är stadigt fäst vid ryggstödet. Huvudstöd fordras inte i personhyrbilar, inte heller i polisbilar. Huvudstödet skall vara tillräckligt stoppat, och det får inte utsetta passagerare i baksätet för risk att skadas. Avståndet från huvudstödet högsta punkt till sätets yta skall, mätt i ryggstödet riktning, vara minst 700 mm. Huvudstödet bredd skall vara minst 170 mm, mätt 65 mm under stödets högsta

punkt. Dyndelen av huvudstöd som kan regleras i höjddled skall vara minst 100 mm hög. Huvudstödet anses utan särskild granskning uppfylla dessa krav, om det är E-godkänt i enlighet med reglementet nr 25 eller e-godkänt i enlighet med direktivet nr 78/932/EEC eller uppfyller kraven i standarden FMVSS 202.

3. I personbils styrhytt och passagerarutrymme får inte finnas sådana utskjutande eller vas-sa delar, som kan skada föraren eller passagerarna eller förvärpa inträffande skador. Detta krav gäller inte delar som är belägna nedanför det horisontalplan som skär sätets högsta punkt. Bilsens inredning anses utan särskild granskning uppfylla de krav som framgå av detta moment, om bilen är E-godkänd i enlighet med reglementet nr 21 eller e-godkänd i enlighet med direktivet nr 74/60/EEC eller uppfyller kraven i standarden FMVSS 201.

4. Gångjärn och lås på personbils sidodörrar skall i fråga om hållfasthet och funktion motsvara kraven i E-reglementet nr 11 eller e-direktivet nr 70/387/EEC eller uppfylla kraven i standarden FMVSS 206.

Undantag gällande terräng-bilars konstruktion och utrustning

23b §.

På terrängbil fordras inte:

- a) i 2 § 1a mom. avsedd styrinrättning;
- b) i 17 § 5 mom. avsedda upphöjningar på ring, vilka utvisar slitagegraden hos ringens slit-yta;
- c) avfrostare för bakrutan;
- d) bilbälte i baksätet;
- e) i 20 § 5a mom. avsedda fästpunkter för bil-bälte; inte heller
- f) i 23a § 1 mom. avsedda fäst- och reglerings-anordningar för sätena.

28 §.

4. Personbil som i yrkesmässig beställnings- trafik används för personbefordran skall upp- fylla de av landskapsstyrelsen på sådan bil sär- skilt för sig ställda fordringarna. Sådan bil god- känns för trafik av besiktningsman på den ort där bilen är stationerad.

Transport av jord- och stenmaterial

30 §.

1. Vid transport av jord- och stenmaterial an- ses lassets vikt motsvara dess volym i enlighet med följande tabell:

Volymvikts- klass		kg/m ³
I	Fräsbrännorv	320
II	Matjord	1600
	Lera	”
	Mjåla	”
	Mo	”
	Sand	”
	Makadam	”
	Sten	”
	Krossten	”
	Krossgrus	”
	Oljegrusmassa	”
	Grus	”
	Morän	”

2. Lassets volym utgörs av produkten av last- flakets inre längd och inre bredd samt lassets genomsnittliga höjd.

30a §.

1. Fordonets lastflak skall dimensioneras så att det motsvarar volymen hos det lass som tillåts för det lättaste materialet som är avsett att transporteras. Om fordonet är avsett för transport av material av volymviktsklass II, skall insidan av lastflakets sidolämmar förses med en ribba eller en list vars övre kant visar höjden av denna volymviktsklass motsvarande tillåtna lass. Sidolämmarnas höjd får överstiga lassets höjd med det mått som är nödvändigt för att förhindra att materialet faller av.

2. På bilen skall på ömse sidor om lastflaket fästas en gul 50×30 centimeter stor skylt med svart bård, på vilken med svarta siffror angivits den i enlighet med 30 § fastställda volymvikts- klassen för det material som transporteras på lastflaket, och lassets motsvarande tillåtna vo- lym.

30b §.

1. I samband med första besiktning av fordon som används vid ovan i 30 § avsedda transporter fastställs lastflakets inre längd och inre bredd samt de volymer hos lassets som motsvarar volymviktsklasserna hos det material som är av-

sett att transporteras med fordonet, avrundade till närmaste 0,2 m³, ävensom däremot svarande höjder hos lasset.

2. Lastflakets inre mått ävensom volymviktsklasser samt de volymer som motsvarar dessa och höjderna hos lasset antecknas i registerutdraget.

30c §.

Vid transport av material av volymviktsklass I eller II skall lasset på anfordran av trafikövervakaren utjämnas så, att dess höjd lätt kan konstateras.

30d §.

1. Har i fordons registerutdrag gjorts i 30b § 2 mom. avsedda anteckningar skall lassets storlek vid transport av ovan i 30 § avsett jord- och stenmaterial bestämmas i enlighet med 30 §.

2. Har i 30b § 2 mom. avsedda anteckningar inte införts i registerutdraget eller transporteras med fordonet annat än i 30 § avsett jord- eller stenmaterial eller är lasset uppenbart fel placerat med beaktande av de olika axlarnas bärförmåga, skall lassets storlek bestämmas i enlighet med bestämmelserna i 38a § landskapslagen om motorfordon i landskapet Åland (25/58) genom vägning.

Trävarutransport

31 §.

Vid trävarutransport beräknas lassets vikt på grundvalen av dess volym, beräknad i enlighet med lassets rammått, sålunda att lassets vikt anses motsvara dess volym i enlighet med följande tabell:

Massaved av tall och gran	kg/ramkubikmeter		
	I	II	III
2 meter	500	410	350
3 meter	480	390	330
4 meter	460	380	320
6 meter och fri längd	450	370	310

Massaved av björk			
2 meter	510	430	390
3 meter	490	410	370
4 meter	470	390	350
6 meter och fri längd	450	380	340

Klenvirkesslana			
2 meter	390	310	280
fri längd	320	250	220
Björkved	540	450	380
b) Stockar och stolpar			
Granstock	520	430	—
Tallstock och slipersämne ..	570	480	—
Björkstock	560	470	440
Stolpar			
oimpregnerade	570	460	400
kreosotimpregnerade	—	—	470
saltimpregnerade	—	470	410
c) Slipers			
Oimpregnerade	740	610	490
Kreosotimpregnerade	—	—	580
d) Sågvirke			
Icke paketerat sågvirke av barrträd	660	—	440
Icke paketerat sågvirke av björk	730	—	490
Paketerat sågvirke av barrträd	770	—	520
Paketerat sågvirke av björk	910	—	610
e) Sågbalkar och ribbor			
Barrträd	390	330	260
f) Flis och sågspån			
Sågflis	290	—	—
Skogsflis			
barrträdsflis	350	290	230
alflis	270	230	190
björkflis	330	280	230
Sågspån			
sågspån av barrträd	250	—	—
sågspån av björk	320	—	—
g) Kluvet stubbvirke			
virke	260	220	180
h) Bark			
Tall	200	160	—
Gran	230	180	—

31a §.

1. Vid beräkning av lassets storlek används koefficienterna i I kolumnen i den tabell som

finns i 31 §, om inte annorlunda bestämts nedan i denna paragraf.

2. För trävirke, som under perioden maj—augusti varit barkat längre tid än tre men högst sex veckor eller torkat obarkat längre tid än sex veckor, används koefficienterna i II kolumnen. För trävirke, som under perioden maj—augusti varit barkat längre tid än sex veckor eller som torkat syrfällt och för syllar, sågvirke samt sågytor och ribbor, som under perioden mars—september varit sågade längre tid än sex veckor eller som är konsttorkade, används koefficienterna i III kolumnen.

3. Då lasset har beräknats med hjälp av koefficienterna i II eller III kolumnen bör i fordonet hållas en tillförlitlig skriftlig före transportens början uppgjord utredning om det transporterade trävirkets beskaffenhet och torrhetsgrad. Om sådan utredning inte företes trafikens övervakare, betraktas det transporterade trävirket motsvara sådant trävirke, för vilket lassets storlek beräknas med hjälp av koefficienterna i I kolumnen.

4. Ingår i lasset flera i 31 § avsedda varuslag eller ingår i lasset vid transport av ett varuslag trävarupartier av olika torrhetsgrad bestäms lassets vikt enligt det varuslag eller det trävaruslags torrhetsgrad vars vikt är störst, under förutsättning att dess andel uppgår till minst en tredjedel av lasset.

31b §.

1. Lassets volym utgörs av produkten av lassets genomsnittliga längd, bredd och höjd. Då lasset innehåller flera travar, beräknas lassets volym såsom summan av travarnas volym.

2. Vid transport av flis, sågspån, kluvet stubbvirke och bark bestäms lassets volym, med avvikelse från 1 mom., såsom en produkt av lastflakets inre längd och inre bredd samt lassets genomsnittliga höjd.

31c §.

1. Lassets längd, bredd och höjd bestäms genom utförande av ett erforderligt antal mätningar och genom beräkning av medelvärdet av mätresultaten. Rammåttet beräknas så att nämnda värden multipliceras med varandra.

2. Ligger virket på tvären i lasset, mäts lassets längd vid halva höjden på ömse sidor om lasset såsom avståndet mellan ytterkanterna. Finns i lasset upprättstående mellanträn, beaktas deras inverkan i form av mätreduktion.

3. Ligger virket på längden i lasset och är det av en bestämd längd, är lassets eller däri ingående virkesbunts längd densamma som virkets nominella längd. Är virket inte av bestämd längd, uppskattas längden genom att lassets ändrar betraktas såsom utjämnade.

4. Ligger virket på tvären i lasset, mäts lassets höjd vid mitten och i var ända, vid behov på var sida av lasset. En ojämn överkant betraktas såsom utjämnad.

5. Ligger virket på längden i fordonet, mäts lassets höjd vid mitten på var sida. En ojämn överkant betraktas på vardera sidan såsom utjämnad i bredd ända till mitten av lasset eller virkesbuntens.

6. Finns i lasset vågrätt liggande mellanträn, beaktas deras inverkan i form av mätreduktion. Likaså beaktas tvärbankstödens inverkan i form av mätreduktion.

7. Ligger virket på tvären i lasset, är lassets bredd densamma som virkets längd. Innehåller lasset flera travar i bredd, är lassets bredd summan av travarnas bredder.

8. Ligger virket på längden i lasset, mäts bredden i var ända vid mitten av lassets höjd.

31d §.

Då med fordon transporteras annat än i 31 § avsett virke eller då det transporterade virket är vattenlagrat eller då lasset är uppenbart fel placerat med beaktande av de olika axlarnas bärformåga, skall lassets storlek bestämmas i enlighet med stadgandena i 38a § 2 mom. motorfordonslagen genom vägning.

32 §.

1. I last- och paketbils täckta lastutrymme eller lastutrymmets täckta avdelning får säten installeras på följande villkor:

a) säten får installeras inom ramen för bilens bärformåga, varvid 75 kg skall beräknas per person, och i bilen får finnas plats för högst åtta personer utöver föraren;

b) sätena skall fylla de i 23 § föreskrivna måtten, och de skall liksom ryggstöden vara högst 50 mm tjocka;

c) sätena skall vid sätesdelens bakre kant monteras fast med gångjärn i lastutrymmets ytter- eller mellanvägg så att de kan fällas upp och låsas i uppfällt läge och inte i detta läge väsentligt minskar utrymmet avsett för gods-transport;

d) sittplatserna skall placeras så att de är lätt-tillgängliga; varje karoseriavdelning med sitt-

platser skall ha två separata dörrar som kan öppnas från insidan, eller också en dörr och en som nödutgång lämplig taklucka eller ett fönster som lätt kan lösas eller krossas;

e) i bil som används för livsmedelstransporter får säten inte installeras utan hälsonämnds samtycke; och

f) bil, som försetts med säten skall godkännas vid besiktning.

2. I lastbil får installeras bänkar som stadigt monteras vid flaket eller karosseriet, på följande villkor:

a) sittplatser får finnas inom gränserna för bilens bärförmåga, varvid 75 kg skall beräknas per person;

b) för envar person skall reserveras utrymme i enlighet med de i 23 § föreskrivna måtten samt ett flakutrymme om minst 0,4×0,7 meter; och

c) om lastutrymmet är öppet skall det förses med tillräckligt höga och stadiga räck och om lastutrymmet är täckt skall där finnas ändamålsenliga nödutgångar.

3. I last- eller paketbil får inte monteras andra varaktiga eller provisoriska säten än i denna paragraf nämnda. Om andra än i 1 mom. nämnda säten installeras i en lämplig paketbils täckta lastutrymme, skall bilen förses med erforderliga fönster och registreras som personbil.

32a §.

1. Last- och paketbil får på åtgärd av arbetsgivare användas för befordran av arbetstagare och hjälpfolk för lastning och lossning av bilen samt till och från arbetsplatsen om bilen är försedd med ovan i 32 § 1 mom. avsedda säten.

2. Lastbil, som är försedd med ovan i 32 § 2 mom. avsedda bänkar, får användas för ovan i 1 mom. avsedd befordran på följande villkor:

a) om linjetrafik idkas med bilen, får tillfällig befordran inte vara till men för denna trafik; och

b) bilens förare skall ha minst ett års praktik som lastbilsförare i yrkesmässig trafik eller i annans tjänst, och om mera än åtta personer befordras, skall föraren ha körkort av klass ABCD.

3. För privat bruk registrerad last- eller paketbil får användas även för annan än i 1 mom. avsedd tillfällig personbefordran, om bilen är försedd med ovan i 32 § 1 mom. avsedda säten.

4. Lastbil får, med tillstånd som polismyndigheten beviljar särskilt för varje resa, tillfälligt på i 2 mom. nämnda villkor användas för be-

fordran av personer till andaktsstunder, fester, föredrag, valförrättningar och andra liknande sammankomster, om bilen är försedd med ovan i 32 § 2 mom. avsedda bänkar.

5. Täckt paketbil, vars lastutrymme saknar säten, får användas för ovan i 1 mom. avsedd befordran, varvid de som befordras får sitta på bilens golv. Antalet personer som befordras gäller för, inom gränserna för bilens bärförmåga, vara högst åtta, varvid 75 kg skall beräknas per person.

32b §.

1. Last- eller paketbil får inte användas till annan än i 32a § avsedd personbefordran, om inte annat följer av 9 § landskapslagen om vägtrafik (8/58). Om last- eller paketbils bärförmåga inte överskrids, får föraren i undantagsfall upptaga högst fem liftare, under förutsättning att bilens karosseri är täckt eller att dess öppna flak har tillräckligt höga sidor och befordran kan ske säkert.

33 §.

1. Motorcykel skall vara säker och ändamålsenlig. På motorcykel skall, om inte annorlunda är särskilt föreskrivet, tillämpas bestämmelserna i denna förordning om personbilar. Motorcykel skall vara försedd med bland annat:

k) ringar och fälgar, som uppfyller i 17 § angivna fordringar. Bestämmelserna i 17b—17d §§ gäller inte på motorcykel använda dubbringar.

34 §.

1. Traktor och motorredskap skall till sin konstruktion vara säkra och ändamålsenliga. På sådana skall, om inte annorlunda är föreskrivet, tillämpas bestämmelserna i denna förordning om lastbilar. De skall vara försedda med bland annat:

b) effektiva tjänstebromsar och parkeringsbromsar, som verkar åtminstone på den mest belastade axelns hjul, dock så att fordon, vars tjänstebroms har låsanordning eller i vars kraftöverföringssystem finns motsvarande låsanordning, godkänns utan separat parkeringsbroms och så att om fordonet ursprungligen försetts med fyrhjulsbromsar ingen del av bromsarna

får sättas ur funktion; bromsarna behöver inte vara tvåkretsbrömsar;

d) ljuddämpare, som medför att motorns ljudstyrka inte överstiger det värde som enligt 4 § 4 mom. är tillåtet för bil vars totalvikt överstiger 3.500 kg;

j) luftringar eller gummibelagda drivband; på luftringar eller gummibelagda drivband får även under annan än den enligt 17a § 1 mom. tillåtna användningstiden för dubbringar användas slirskydd, som inte skadar vägen; bestämmelserna i 17b—17d §§ gäller inte slirskydd för traktor; samt

Släpvagnar för andra bilar än person- och paketbilar

37 §.

38 §.

4. Släpvagnens flak eller karosseri skall anpassas så att belastningen fördelas på de olika axlarna i ett i det närmaste riktigt förhållande. Släpvagnens karosseriöverhäng får baktill vara högst 70 procent av axelavståndet eller av axelns avstånd till svängningspunkten, dock högst 3,90 meter. På påhängsvagn och egentlig släpvagn med två eller flera axlar får karosseri eller last med högst 20 procent av sin längd skjuta framom svängningspunkten, dock inte med mer än 1,50 meter. Vid mätning av framöverhäng beaktas inte anordningar och utrustning som är smalare än det egentliga karosseriet, under förutsättning att ingen del av dessa når utanför en cirkelbåge med radien 2,0 meter, uppritad med medelpunkten i svängningspunkten. Högst 5 procent av enaxlad egentlig släpvagns totalvikt får belasta dragbilen.

Släpvagnar för samtliga bilar

42 §.

43 §.

1. Beträffande traktorsläpvagn gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i detta kapitel

angående släpvagn för annan bil än paket- och personbil, med följande undantag och tillägg:

d) på traktorsläpvagn använda lastbilsringar får belastas med en vikt som är högst 25 procent större än motsvarande för bil tillåten belastning. Angående användning av slirskydd på ringar för traktorsläpvagn gäller vad om traktorringar är föreskrivet;

1. Denna förordning träder omedelbart i kraft och den gäller med nedan föreskrivna undantag fordon som tas i bruk efter förordningens ikraftträdande. Fordon som tagits i bruk innan förordningen trätt i kraft får fortfarande användas i trafik, om det uppfyller de bestämmelser som gäller vid förordningens ikraftträdande.

2. Bestämmelserna i 5 § 3 mom. gäller bilar som första gången tas i bruk efter den 1 oktober 1981.

3. Vinterringar som tas i bruk före den 1 oktober 1981 får fortfarande användas även om de inte är försedda med bokstavs-beteckningen M och S i enlighet med 17 §.

4. Bestämmelserna i förordningens 17b—17d §§ gäller endast dubbringar som första gången tagits i bruk efter den 1 oktober 1981.

5. Senast före utgången av år 1981 skall i 19 § avsedd färdskrivare finnas i bil, som avses i 19 § 1 mom., om bilen tagits i bruk före förordningen trätt i kraft.

6. Bestämmelsen i 2 § 1a mom. om styrinrättnings konstruktion, bestämmelsen i 4 § 4 mom. om motors största ljudstyrka, bestämmelsen i 4b § 4 mom. om inredningsmaterials brandsäkerhet, bestämmelsen i 16a § 3 mom. om de krav som skall ställas på avfrostare i personbil, bestämmelsen i 20 § 5a mom. om godkännande av bilbältets fästpunkter och bestämmelserna i 23a § om karosseriets utrustning gäller fordon av modell, som har typbesiktigats före detta besluts ikraftträdande, endast om de för första gången tas i bruk den 1 januari 1984 eller därefter.

7. Bestämmelserna i 4a § om föroreningshalten i avgaser tillämpas inte på bil, som är av modell som har typbesiktigats för den 1 mars 1977. För fordon av modell som typbesiktigats sagda

dag eller därefter gäller vad därom i riket är stadgat.

8. Utan hinder av bestämmelserna i 9 § 1 mom. skall bestämmelserna om taxibils ljus-

skyltar som är gällande vid förordningens ikraftträdande fortfarande tillämpas på sådan anordning som anskaffats före förordningens ikraftträdande.

Mariehamn den 6 maj 1981.

FOLKE WOIVALIN
Lantråd

Lars Karlsson
Extra lagberedningssekreterare